

Letni Pałac Lubomirskich

Znajduje się przy alei Lubomirskich. Powstał na przełomie XVII i XVIII w. (na terenie winnicy Mikołaja Spytki Ligęzy) prawdopodobnie według projektu Tylmana z Gameren.

Został zbudowany na zlecenie Hieromina Augustyna Lubomirskiego – ówczesnego właściciela miasta. Przebudowano go po ślubie w 1737 r. Jerzego Ignacego Lubomirskiego z czternastoletnią baronówną Joanną von Stein zu Jettingen. Powstały też ogrody ze stawami i altanami. Na tyłach pałacu były sady oraz ogrody warzywne. Prace budowlane zakończono w 1746 r.

Franciszek Lubomirski sprzedał pałac w 1798 r. wraz z ogrodem. Od początku XX w. należał do rodziny Kostheimów. Pożar w 1906 r. znacznie zniszczył pałac. W 1908 r. zakupili go Teofil i Helena Nieciowie. W latach 70. rodzina Nieciów została wywłaszczona, w 2013 r. odzyskali pałac i sprzedali Okręgowej Izbie Lekarskiej.

Fot. Krzysztof Pol

Widok od ulicy Chopina, elewacja południowa, z prawej tunel prowadzący do podziemi pałacu

To późnobarokowa rezydencja z elementami rokoka, na rzucie litery „H”, piętrowa, z mansardowym dachem. Ściany boczne zostały podzielone na trzy części środkowym ryzalitem. Wszystkie narożniki ścian ozdobiono pilastrami.

Na wysokości 1. piętra są nisze z popiersiami rodziny Lubomirskich, dzieła różnych artystów. Ich obramienia, tak jak okien, zostały wykonane z drewna dębowego. Są bogato zdobione m.in. obustronnymi wolutami – ornamentami w formie spirali lub zwoju.

Przy pałacu znajdował się rozległy ogród z altaną w stylu chińskim, czterema basenami z wodą. Zaprojektował go architekt Lubomirskich, pochodzący z Saksonii, Karol Henryk Wiedemann, który w XVIII w. zajmował się przebudową rezydencji.

Pałac z ogrodem, frontową bramą i dwoma kordegardami;
źródło: Tryptyk Wiedemanna, z 1762, w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie

Fot. Krzysztof Pol

Elewacja zachodnia

Pałac przeszedł gruntowny remont rozpoczęty w 2013 r. Wymieniono też stolarkę okienną, ale został zachowany jej pierwotny kształt.

W pałacu zachowały się m.in. polichromie nad wejściem od strony wschodniej, piec kaflowy, schody wykonane z lastrico, kuta balustrada i drewniana poręcz. W 2020 r. na podstawie planu Karola Wiedemanna odtworzono dwie kwatery ogrodu.

Okręgowa Izba Lekarska niektóre pomieszczenia wynajmuje innym użytkownikom, m.in. w piwnicach urządzono restaurację.

Detale elewacji zachodniej

Nisza elewacji południowej

Fot. Krzysztof Pol

Popiersia odnaleziono w piwnicach podczas remontu w 2013 r. Odczyszczono je i umieszczono na elewacjach.

Popiersia Lubomirskich, według projektu Tylmana z Gameren, z XVIII w. (obramowania z drewna dębowego)

Fot. Krzysztof Pol

Fot. Krzysztof Pol

Portal elewacji zachodniej

Fot. Krzysztof Pol

Portal elewacji wschodniej